

Проповед на Неделя след Въздвижение

Марк 8:34-9:1

И като повика народа с учениците Си, рече им: Който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва. Защото, който иска да спаси душата си, ще я погуби, а който погуби душата си заради Мене и Евангелието, той ще я спаси. Защото каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си? Или какъв откуп ще даде човек за душата си? Защото, който се срами от Мене и от думите Ми в тоя прелюбодееен и грешен род, и Син Човечески ще се срами от него, кога дойде в славата на Отца Си със светите Ангели.

И рече им: Истина ви казвам, тук стоят някои, които няма да вкусят смърт, докле не видят царството Божие, дошло в сила.

Братя и сестри,

“Каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си?” Чухме тези Господни слова от днешното литургийно евангелско четиво, според евангелист Марк. Сам Христос казва ***„Който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и да Ме последва“***.

Възпоменаваме тези думи на Спасителя точно след Кръстовден, след като почетохме Честния и Животворящ Кръст, на Който Господ прикова нашите грехове.

Да се отречем от себе си, ще рече да се разделим от всяка представа за комфорт, преуспяване и устройване във временния свят. Да се отречем, значи доброволно, заради Христа да се откажем от миражите на светското битие, а те са състезанието, домогването до власт, богатство, влияние, желанието всичко да ни е наред, да сме успели, да сме се подсигурили грижливо, сякаш не знаем, че този ни живот отминава като сън.

Да вземем кръста си, значи да вървим по пътя на страданията и скърбите, да вървим по тесния път на ясното съзнание, че това е единствения ни път към Христа. Сам Той мина по Голготския път, за да ни изкупи, и ние, ако искаме да Го следваме, трябва осъзнато да пием горчивата чаша на скърбите и страданията, които ни се поднасят. Защото през много скърби се влиза в Царството Божие. Да не роптаем и хулим, да не проклинаме и осъждаме, да не се сравняваме с други, които благоденстват, защото Господ различно устройва спасението на всеки един от нас.

Нищо не ни ползва, ако имаме всичко, цялата слава на този свят, всички земни блага, а пък не сме с Христа.

Ето Сам Той казва: „*Какъв откуп човек ще даде за душата си?*“ Не ще можем да си помогнем в страшния час на Съда, нищо земно не ще ни помогне, затова разчитаме на застъпничеството на Църквата, на Майката Божия и светиите.

Да даде Господ, братя и сестри, да вървим без ропот, без гняв по нашия си скръбен житейски път, като се молим за едно – да следваме Христа, да пребиваваме в небето на земята – Църквата, да си прощаваме и да се обичаме с Христова любов. И да помним, че единственото и най-страшно нещо е грехът, а не скърбите, болките и страданията.

Господ да ни прости и помилва, да ни укрепи със силата на Своя Честен и Животворящ Кръст, Който спасява от всяко зло. Амин!

2019 г.